

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobkyně: M. L.**, zastoupena JUDr. Janem Konečným, advokátem, se sídlem Oldřichova 273/13, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1246/VL - 10 - ZA05 - 2004 ze dne 28. 5. 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 158/2004 - 71 ze dne 30. 3. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž jí nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a nebyly na ni vztaheny překážky vycestování podle § 91 téhož zákona.

Krajský soud odmítl žalobu stěžovatelky směřující proti rozhodnutí žalovaného, neboť ta na jeho řádné poučení a výzvu k doplnění podání v jakém rozsahu a z jakých důvodů, ze kterých rozhodnutí žalovaného napadá (viz č. l. 40 a násl.), ve stanovené lhůtě nereagovala.

Kasační stížnost podala účastnice řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V kasační stížnosti uplatňuje důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Konkrétně tvrdí, že krajský soud odmítl její žalobu nezákonně, neboť pro takové odmítnutí neexistovaly relevantní důvody. Nesouhlasí s názorem krajského soudu, podle něhož neurčila svou žalobou rozsah a meze přezkumu napadeného rozhodnutí. Má naopak za to, že žaloba obsahovala specifikaci napadeného rozhodnutí, označení žalovaného, řádnou identifikaci žalobce. Dále uvedla, že rozhodnutí žalovaného nevycházelo

ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a že žalovaný neprovedl šetření nezbytná k objasnění okolností rozhodných pro řádné posouzení věci. S ohledem na uplatněný kasační důvod považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost za přípustnou.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Stěžovatelka sama žádné argumenty, proč by měl Nejvyšší správní soud její kasační stížnost považovat za přijatelnou, nepřednesla. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k hodnocení přijatelnosti z hlediska výše naznačených kritérií na základě skutečností zřejmých z kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti vyplynulo, že stěžovatelka uplatňuje kasační důvody ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V jednotlivostech uvádí, že usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby je nezákonné, neboť s ohledem na její obsah je zřejmé, že stěžovatelka vymezila meze a rozsah přezkumné činnosti soudu způsobem dostačujícím, a žaloba tak byla projednatelná.

K této argumentaci stěžovatele může Nejvyšší správní soud pouze podotknout, že otázkou projednatelnosti žaloby, resp. podmínek postupu soudu podle § 35 odst. 7 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 9. 8. 2004, č. j. 2 Azs 63/2004 - 46, rozsudku ze dne 27. 2. 2004, č. j. 4 Azs 3/2004 - 48, www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikovaném pod č. 113/2004 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném usnesení neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

